

Αναμνήσεις από τη ζωή μου σε μια διαστημική αποικία

Το δωμάτιο που ζούσα άρχισε να γυρίζει με άξονα πάτωμα-ταβάνι...

Από τα παράθυρα έβλεπα να περνάνε και να φεύγουν δέντρα και βουνά και θάλασσες. Όλα γύριζαν όπως γυρίζει ο «γύρος» στην παιδική χαρά ...

Και λέω τώρα θα σταματήσει αυτό το πράγμα το ξαφνικό που με βρήκε... Τώρα θα σταματήσει... Αλλά το δωμάτιο γύριζε όλο και πιο γρήγορα....

Κάποια στιγμή η ταχύτητα περιστροφής σταθεροποιήθηκε, όταν είχα πια ήδη κολλήσει στον τοίχο. Πάτησα ένα κουμπί και πήγα μαζί με το περιστρεφόμενο δωμάτιο μου πέρα από τη Σελήνη... Στο διάστημα...

Νόμιζα ότι θα σταματήσει, αλλά το δωμάτιο εξακολουθούσε να γυρίζει και εγώ να είμαι κολλημένος πάνω στους τοίχους... Κόλλησαν στους πρώην τοίχους ακατάστατα ή "ήθελαν" να κολλήσουν επάνω τους και όλα τα πράγματα γύρω μου.

Μου είπαν ότι στο δωμάτιο αυτό θα περνούσα την υπόλοιπη ζωή μου.

Σηκώθηκα με ευκολία και περπατώντας στους τοίχους, έχοντας το κεφάλι να κοιτά προς το κέντρο του δωματίου, έκλεισα κάτω από τα πόδια μου τα παράθυρα για να μη βλέπω τίποτε από έξω. Τα έκλεισα πατώντας με προσοχή πάνω στα διπλά τζάμια για να μη τα σπάσω από το περίεργο ξαφνικό μου βάρος προς τους τοίχους...

....

Έπρεπε να τακτοποιήσω από την αρχή τη ζωή μου και τα πράγματά μου.

Έβγαλα τους πίνακες και τα κάδρα από τους πρώην τοίχους και τους έβαλα στο πρώην «πάτωμα» και στο πρώην ταβάνι. Πήρα και το κρεβάτι μου από το πρώην πάτωμα (που τώρα είχε γίνει τοίχος) και το έβαλα στον πρώην τοίχο που απο δω και στο εξής θα ήταν το καινούριο μου πάτωμα.

Έβαλα το τραπέζι της κουζίνας και τις καρέκλες και το ψυγείο και τη σόμπα να πατάνε στους τοίχους και έβγαλα το γάλα από το ψυγείο για να το ρίξω στο ποτήρι που ήταν στο τραπέζι που ήταν στον τοίχο....

Πρέπει να συνηθίσω, σκέφτηκα... Την υπόλοιπη ζωή μου θα την περάσω σε αυτό το δωμάτιο που γυρίζει...

.....

Από δω και πέρα θα ζω συνέχεια αυτό που ζούσε στιγμιαία μια φίλη μου μοτοσικλετίστρια, η Καλλιόπη, στο «γύρο του θανάτου» στο παζάρι του Βόλου... Έπαιρνε φόρα και με τη μηχανή της γύριζε γύρω γύρω στα τοιχώματα μιας βαρέλας φτάνοντας μέχρι την απαγορευμένη γραμμή λίγο πιο κάτω από τα χέρια μου. Η μηχανή της πήγαινε σφενδόνα. Άφηνε τα τιμόνια και ανέβαινε στη σέλα και έκανε στα τοιχώματα της βαρέλας όσα κάνει και ένας μηχανόβιος πάνω στην καθημερινή μας άσφαλτο. Μου έκοβε την ανάσα και μόνο που την έβλεπα... Φοβόμουνα πολύ τότε και να που έπαθα το ίδιο τώρα...

Η Καλλιόπη γύριζε και η "βαρέλα" ήταν ακίνητη... Σε μένα γύριζε το δωμάτιο και γω ήμουν ακίνητος... Πάνω κάτω τα ίδια... Σχετική η κίνηση... Θέλει σημείο αναφοράς...

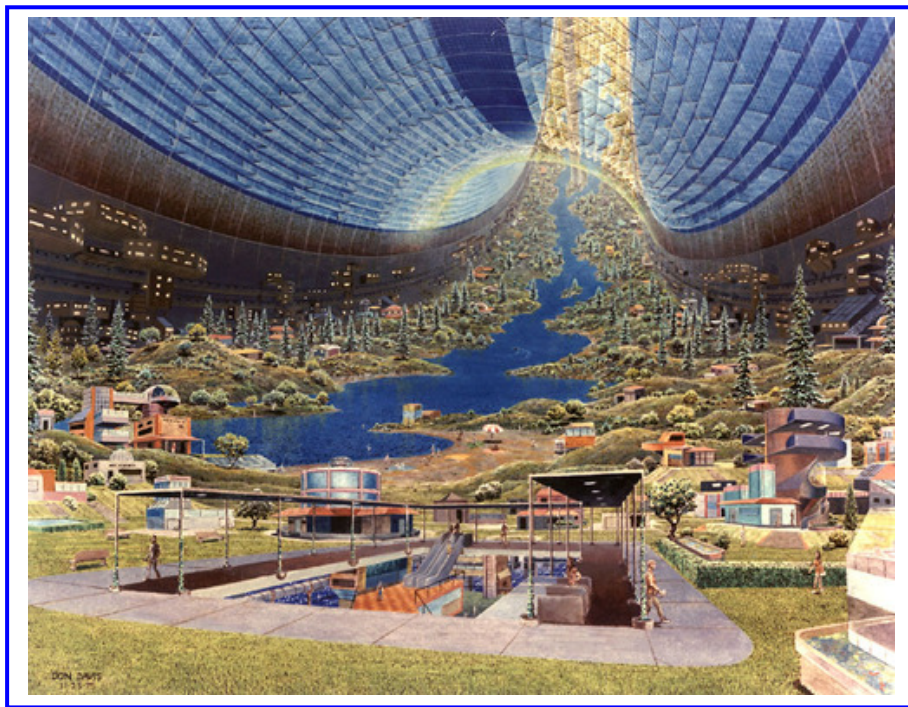
.....

Κοίταξα γύρω... Ήμουν σε ένα τραπέζι που ήταν στο τοίχο, είχα ένα ποτήρι γάλα μπροστά μου που ο πάτος του κοιτούσε προς τον τοίχο και γω καθόμουν σε μια καρέκλα που είχε τα πόδια της στον τοίχο...

Δε βαριέσαι είπα... Τί τοίχος τί πάτωμα και ταβάνι... Η βαρύτητα τα ρυθμίζει όλα αυτά...

Σεισμοί γίνονται.... Πλημμύρες γίνονται... Τυφώνες γίνονται....

Γιατί να μη δεχτώ ότι σήμερα άλλαξε η βαρύτητα στο δωμάτιό μου και πήγε από το κέντρο του δωματίου μου προς τους τοίχους και ότι θα πρέπει να ζήσω ευτυχισμένα και με αυτό...

.....

Οι τοίχοι θα γίνουν πάτωμα και τα πρώην πατώματα και ταβάνια θα γίνουν τοίχοι...
«Ταβάνι» θα είναι το κέντρο του δωματίου μου, ή μάλλον ο άξονας περιστροφής όπου όταν θα πηγαίνω θα πετάω γιατί δε θα χρειάζεται να πέφτω προς πουθενά λόγω συμμετρίας.

Απλά θα παίζω με τα παιδιά πετώντας από τη μια άκρη του άξονα στην άλλη....

.....

.....

Υστερόγραφο:

1) Τα ποτάμια στη Γη καμπυλώνουν τα νερά τους, λόγω της βαρύτητας που δημιουργεί η μάζα της Γης, έχοντας τα «κοίλα» προς τα κάτω. Στη Γη τα νερά από τα ποτάμια, μας έρχονται "κατω" από τον ορίζοντα

Σε μια διαστημική αποικία τα ποτάμια καμπυλώνουν τα νερά τους ανάποδα, με τα κοίλα προς τα πάνω, λόγω της βαρύτητας περιστροφής. Στη διαστημική αποικία τα νερά από τα ποτάμια μας έρχονται "πάνω" από ... τον ορίζοντα.

Και για να πω την αλήθεια "ορίζοντας" σε μια διαστημική αποικία δεν υπάρχει αλλά υπάρχουν το πάνω και το κάτω. Το "πάνω" είναι στο κέντρο περιστροφής ολόκληρης της αποικίας. Το "κάτω" είναι οι πρώην τοίχοι. Εκεί που πατάω...

Μια λεπτομέρεια στον χρονόχωρο είναι όλο και όλο η διαφορά, αλλά τα χωριά σε μια διαστημική αποικία θα πρέπει να μάθουν να ζούνε και με ποτάμια έχοντας ανάποδα τα «κοίλα»...

2) Η βαρύτητα περιγράφηκε από τον Αϊνστάιν στη γενική σχετικότητα ως κινηματική δύναμη και όχι ως δύναμη κβαντικών φορέων όπως είναι π.χ. το φωτόνιο.

Αυτό δημιουργεί σήμερα στη Φυσική τρομερό πρόβλημα, γιατί πρέπει να βρεθεί τρόπος να γίνει κβαντική ένταξη της γενικής σχετικότητας.

Πρέπει οπωσδήποτε να γίνει κβαντική η γενική σχετικότητα όσο κι αν δε το θέλησε ποτέ η μεγαλοφυΐα του Αϊνστάιν, όσο ζούσε.

Η γενική σχετικότητα δεν έχει κάνει ΠΟΤΕ λάθος και είναι ... ο ορισμός του όμορφου. Αλλά πρέπει να γίνει κβαντική...

Το μόνο που μπορεί να κάνει δυνατή μια τέτοια ένταξη είναι το να καταφέρουν οι Φυσικοί να κβαντώσουν το χώρο και το χρόνο... Αλλά να το κάνουν έχοντας μαθηματική συνέπεια μπροστά και στις 10 ή 11 διαστάσεις του Σύμπαντος στις οποίες ανήκουν οι 4 εμφανείς διαστάσεις (ο χώρος και ο χρόνος)...

Έστω κι αν οι υπόλοιπες 6 ή 7 διαστάσεις μείνουν "στραβωμένες" (καμπυλωμένες) στο ελάχιστο θεωρητικό δυνατό μιας καμπύλωσης, ώστε να μην ορίζουν εμφανώς την καθημερινότητά μας ....

Παρασκευή 22 Σεπτεμβρίου 2017

Θρασύβουλος Μαχαίρας